

Maade end den, der her er Tale om. Jeg har ikke nogen Mulighed for at udtale mig herom, dette ligger slet ikke under mig, men hvis det lykkes at fremstille teknisk Spiritus ad anden Vej end den nu brugelige og ved at anvende andet Materiale end det nu anvendte, vil det meget glæde mig som Finansminister, for saa vil Lovforslaget ogsaa bringe flere Penge i Statskassen, og andet Formaal har jeg ikke, naar jeg forsøger at gennemføre dette Lovforslag. Jeg vil meget haabe, at det ærede Medlems Tro til, at dette Lovforslag vil undergaa anden Ændring, end det nu undergaar ved anden Behandling, skal blive skuffet. Jeg ved ikke, hvortil det ærede Medlem støtter sin Tro. Nu da der mellem 3 Partier, der har Flertallet ikke blot i denne Sal, men ogsaa i den anden Sal, er truffet Aftale om, hvordan dette Lovforslag skal blive, er det ikke meget sandsynligt, at det skal undergaa Forandring paa sin videre Vej. Hvis det ærede Medlem sætter nogen Lid til, at jeg skal frafalde mit Standpunkt, maa jeg betage ham et saadant Haab, thi jeg har ikke i Sinde at gøre det, jeg har tværtimod i Sinde at fastholde mit Standpunkt saaledes, som jeg en Gang har fremstillet det.

Jeg bliver nødt til endnu at beskæftige mig lidt med det ærede Medlems Betragtninger. Det ærede Medlem har ment, at det var en alt for stor Bemyndigelse, Lovforslaget vilde give Finansministeren, og jeg skal indrømme, at det er en stor Bemyndigelse, at Finansministeren staa saaledes overfor Industri og Haandværk, at han kan fritage for Afgift og ogsaa lade være at fritage for Afgift, men jeg maa desværre sige, at det er ikke i denne Tid noget ualmindeligt for Finansministeren at være stillet saaledes. Jeg tror, der hver Dag indkommer 20—30 Andragender til Finansministeren om Afgørelse f. Eks. med Hensyn til Merindkomstskatten, hvor det ogsaa i mange Tilfælde beror paa et Skøn, hvordan man skal træffe sin Afgørelse. Den høje Rigsdag har udtrykkelig med Hensyn til en saa overordentlig stor Skat lagt den Bemyndigelse i Finansministerens Haand, at han kan anvende sit Skøn overfor Fritagelse eller Ikke-Fritagelse for Skat. Ved Merindtægtsskatten gælder det ikke saadanne smaa Beløb, som det ved Bemyndigelsen efter det foreliggende Lovforslag vilde gælde for den enkelte Haandværker og den enkelte Industri, nej, det gælder overmaade store Beløb for den

enkelte Person og det enkelte Selskab, men dog har Finansministeren en saadan Bemyndigelse. Altsaa, Bemyndigelse er mig ikke helt ukendt, og det er ikke helt sjældent, at Finansministeren anvender en saadan. Jeg vil for Resten gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han husker daarligt sin Historie. Hvis han nemlig tænker paa sit eget Partis Historie, maa han kunne mindes en Tid, hvor dette Parti helt uden Hensyn til Rigsdagens Bevillingsmyndighed handlede efter eget For-godtbefindende med alle Statens Indtægter og med alle Statens Udgifter. Vi har kendt en saadan Periode i vor Historie, og det Parti, det ærede Medlem tilhører, fortsætter det Parti, som støttede den Politik, der den Gang førtes. Forgodtbefindendet havde en betydeligere Udstrækning end den Bemyndigelse, der i dette Øjeblik gives mig under overordentlige Omstændigheder og for et enkelt Aar, jeg skal nemlig overfor det ærede Medlem minde om, at Loven er midlertidig.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds nævnte endelig, at der neppe vilde komme store Indtægter af denne Lovs Bestemmelser med Hensyn til teknisk Spiritus eller denatureret Spiritus, naar de Undtagelser blev truffet, som der her kunde være Tale om. Dertil vil jeg sige, at hver Gang jeg har fremsat et Lovforslag af skatteteknisk Art, er der altid blevet sagt overfor mig: Det giver sikkert meget ringere Indtægt, end Finansministeren venter! Ja, nu faar vi se. Vi faar se, hvor meget Indtægt denne Lov vil give. Min Beregning vil nu nok slaa til, og de Undtagelser, der vil blive gjort, er sikre Undtagelser, Bestemmelserne med Hensyn til Belysnings- og Kogesprit, og jeg skal der gøre opmærksom paa, at Anvendelsen hertil i Øjeblikket ikke er særdeles stor og ikke har været særdeles stor. Hvor stor den vil blive i Fremtiden, ved ingen noget om. Ingen kan i Øjeblikket vide, hvor stor Anvendelse Sprit vil faa til Belysning. Der gøres Forsøg derpaa, men det ærede Medlem ved ikke noget derom, ikke mere end jeg. Det ærede Medlem ved heller ikke bestemt, hvor megen Kogesprit der vil blive anvendt i Fremtiden.

Det ærede Medlem mente, at vi ikke kunde kontrolere Anvendelsen. Ja, det maa det ærede Medlem overlade til Finansministeriet. Jeg mener, der kan føres en effektiv Kontrol, sikkert ogsaa ud fra den Betragtning, at vi ikke staa overfor en forbyrderisk Befolkning, der søger at